

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ **Tình Quê Tình Nước Đón Rước Tình Em** của **Bửu Truyền** hoạ bài **Bao Giờ Trở Về Quê Hương Yêu Dấu** của **Thiên Kim**. Hội chân thành cảm tạ quý vị tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

BAO GIỜ TRỞ VỀ QUÊ HƯƠNG YÊU DẤU

*Ta sinh ra chốn quê nhà
Mẹ cha ngóng đợi lượt là rước ta
Ông bà, gia tộc mặn mà
Bế ta, ôm cả nụ hoa chào đời.*

*Quê hương nước Việt-Nam ơi
Giống dòng Hồng-Lạc, trọn đời nhớ thương
Nuôi tôi lớn với ruộng vườn
Giòng sông, biển cả vấn vương tâm tình.*

TÌNH QUÊ TÌNH NƯỚC ĐÓN RƯỚC TÌNH EM (Hoạ)

*Việt-Nam đất nước là nhà
Giống giống Lạc-Việt vốn là dân ta
Tình thâm gắn kết mặn mà
Từ khi ta mới "oa oa" ra đời!*

*Thiên lương! Đẹp lắm! Ngươi ơi!
Chôn nhao cắt rún ai thời không thương!
Lúa đầy ruộng, trái đầy vườn
Con đò, bến nước dòng sông ân tình.*

Giang sơn, rừng núi anh linh
Trau dồi tôi một khối tình nặng mang
Lớn khôn, học chữ Việt-Nam
Là yêu tiếng nước, quý nhà Tô-Tông.

Bao nhiêu hạnh phúc đợi trông
Đất Mẹ tươi tốt, núi sông hữu tình
Yêu ai hơn đất nước mình
Đời này ta vẫn tưởng mình với quê.

Ai ngờ? Dâu biển nã nê!
Kẻ mang hoang dại đưa về quê hương
Học đâu cái thói nhiều nhương
Chao ôi! Diệt chủng một phường
gian manh.

Tham tàn chúng giết Em Anh
Nồi da xáo thịt, máu tanh, cờ hồng
Miền Nam ta phải đồng lòng
Hai mươi năm giữ thành trong, làng ngoài.

Máu xương tuổi trẻ phí hoài
Một loài lang, sói miệt mài phá quê
Hán nô, nội giặc u mê
Giết người chung một Mẹ quê, thăm lòng!

"Đại đồng" chúng học đã thông
Dâng quê, dâng biển, để mong đảng còn
Quê hương thoi thóp, mỗi mồn
Đồng bào đói khổ chỉ còn
xương da.

Quan quyền bóc lột quá đà
Một bầy sâu đảng rất là hôi tanh
Cướp nhà cướp đất gian manh
Của công rút tĩa, giàu sang vô ngần.

Việt-Nam nhân kiệt địa linh
Giang san gấm vóc nặng tình cưu mang
Khai hoang từ Bắc chí Nam
Phá rừng xẻ núi nhọc lòng Tô-Tông.

Dân giàu nước mạnh hằng trông
Tự do hạnh phúc muôn dân thăm tình
Thái bình mình lại gặp mình
Phồn hoa đô hội từ thành tới quê.

Dẫu cho dâu biển chẳng nê
Trôi giạt đất khách cũng về cố hương
Dẫu cho gặp buổi nhiều nhương
Tâm chẳng mù quáng, không thành
thông manh.

Anh bên em, em cạnh anh
Trao nhau một đoá hoa sen cánh hồng
Tay trong tay, lòng bên lòng
Dung dăng dung dẻ tình trong ý ngoài.

Trăm năm ta nhớ nhau hoài
Anh dân thành thị, em là chân quê
Hoa đồng cỏ nội mà mê
Nghe qua giọng nói. Ôi tê tái tái lòng!

Bây giờ cầu vượt lưu thông
Con phà, bến bắc qua sông vẫn còn
Em không thấp thỏm mỗi mồn
"Mây thua nước tóc, tuyết nhường
màu da". (Nguyễn Du)

Tình em nồng thắm đậm đà
Hoa sen khoe sắc tránh mùi bùn tanh
Vẫn là giường chõng chiếu manh
Hương trời sắc nước đêm trăng tân ngần.

Lại còn bán nước từng phần
Quan lớn quan bé ngu dân, vô lương
Ngày xưa nghèo đói Bắc phương
Vào Nam xâm lấn bắt lương hung tàn.

"Thắng Đại" quê hương tiêu tan
Người dân thống khổ, giang san ngậm ngùi
Quân- Dân- Cán- Chính dập vùi
Trả thù thâm hiểm, đảng loài tinh ma.

Cho nên trong cõi người ta
Thấy đảng Hồ tới: Chạy xa, chạy dài...
Di cư, di tản miệt mài *(54+75)
Đảng như quỷ sống, như loài yêu ma.

Cột đèn biết chạy... cũng xa
Người dân đau đớn, tìm ra biển trời
Tôi đi, mẹ tiễn lệ rơi
Đưa tay ôm mẹ, nơi đâu sum vầy?

Thế rồi! Từ đó đến nay...
Không còn nghe tiếng mẹ hay nói, cười
Còn gì đâu nữa mẹ ơi!
Quê hương đã mất, mẹ thời khuất xa.

Con về chi nữa...? Hoạ là
Đảng Cộng bạo trị gian tà: Cháy thiêu!
Hồi hương ngày đó, rất nhiều
Quê hương yêu dấu mỹ miều nở hoa....

Thiên Kim

Từ thiện xã hội góp phần
Làm việc công ích không cần tiền lương
Hạn hán, bão lụt bốn phương
Tận tụy cứu trợ gió giông chưa tàn.

Đau lòng nhà cửa nát tan
Dân nghèo mắc eo càng thêm bùi ngùi!
Thiên tai, nhân tai dập vùi
Người sống trong chết hình hài thân ma!

Thương người như thể thương ta
Miền Trung hoạn nạn. Xót xa kéo dài!
Tay bùn chân lấm miệt mài
Màn trời chiếu đất chờ ngày ra ma!

Giúp người bất kể gần xa
Cánh chim bạt gió bao la mây trời
Giữ lòng cho lệ đừng rơi
Cha con chồng vợ tả tơi sum vầy!

Một lòng son sắt xưa nay
Xa nhau mấy nỗi đôi môi vẫn cười
Thương em, thương lắm em ơi!
Mười thương chan chứa vẹn mười xót xa!

"Ngàn Vàng" tinh khiết đúng là
Thiên Kim, thử lửa khó mà đốt thiêu!
Mừng em ngày pháo nổ nhiều
Xe hoa kiệu cưới yêu kiều... đáng hoa!

Bửu Truyền